

Слушай какво казва Богъ: “Чуйте, О Небеса, и зачуди ся, О Земля! Хранихъ и въспитахъ чада, но тъ ся възбунтувахъ противъ мене. „Исаия 1; 2. Той като чувствителенъ баща, много тя обычя, но грѣхове-тъ ти много го оскърбяватъ. Освѣнъ това, той е твой създатель, царь, и праведенъ съдникъ, и той ще накаже сички-тъ грѣшници. Той ся принуждава да ся обхожда къмъ бунтовници-тъ, не като баща благосклоненъ, но като гнѣвенъ царь. Обаче вина-та е твоя, дѣто той ся гнѣва. Ты го сърдишь, и колкото врѣме живѣшь безъ да ся покаешь за грѣхове-тъ си, толкозъ врѣме гнѣвъ-тъ му ще памти противъ тебе, и не можешь да отблѣгнешь нито да ся скриешь отъ него. Дѣто и да си, тамъ е и той, и той на тебе ся гнѣва. Той сапикасва ходеніе-то и лѣганіе-то ти, и сички-тъ твои пѫтища познава, и на тебе ся гнѣва.

Да, сѣкое дыханіе щото джхнешь зависи отъ него, пакъ той тебѣ ся сърди! О грѣшниче, по добрѣ цѣлъ свѣтъ да ся разсърди на тебе нежели Богъ. Колко страшенъ е твоя-тъ животъ! Гнѣвъ-тъ Божій стои връзъ тебе. Колко страшно да чувствуваши, като лягашь, че “Богъ ся гнѣва,” и като ся събуждаши да ти дохожда на умъ-тъ, “Богъ ся гнѣва;” и дѣто да идешь, и каквото и да правишь, “Богъ ся гнѣва.” И още по страшно е да умрѣши, като знаешъ че Богъ на тебе ся гнѣва; и послѣ да прѣстанешъ прѣдъ сѫдилище-то му, и да видишъ че той е гнѣвенъ.